

Arbejdsgivere som Arbejdere indtil dette Øjeblik har ønsket skulde være Regel i dette Land.

Statsministeren (Stævning): Den Diskussion, det ærede Medlem Hr. Korsgaard ønsker at føre, anser jeg for ganske ørkesløs, da der jo dog ingen er, der kan føre Beviser for de Formodninger, som det ærede Medlem har angaaende Forhold i England, og jeg tror, vi roligt kan lade det ligge.

Mere interessant er det for saa vidt, at det ærede Medlem Hr. Reedtz-Thott møder op her og gør Forsøg paa at hævde den Opfattelse, at Arbejdsgiverforeningens Formand ikke skulde have været villig til at anbefale Forslaget om Voldgift, hvis det var blevet vedtaget af Arbejdsmandsforbundet. Jeg er for min Part villig til Eds-aflæggelse naar som helst — og det er der flere, der er — paa, at Hr. Langkjær har lovet at anbefale Forslaget om frivillig Voldgift, naar Arbejdsmandsforbundet havde vedtaget det, og naar han — hvad han lovede at gøre — indkaldte sin Hovedbestyrelse. Da jeg derfor talte med Hr. Langkjær Dagen efter, var det i Fortsættelse af denne Samtale, hvorunder jeg altsaa gjorde ham opmærksom paa, at han ikke behøvede at foretage denne Indkaldelse, før han hørte nærmere fra os, idet Arbejdsmandsforbundet foreløbig havde forkastet Forslaget, men Hr. Lyngsie var betænkt paa at tage det op i et nyt Møde i de nærmeste Dage, og Hr. Langkjær var ikke i Tvivl om, at han skulde vente de nærmeste Dage, indtil det saa viste sig, om Hr. Lyngsie optog Sagen paa et nyt Møde.

Sundbo: Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard har gentagne Gange talt om, at jeg paa Grundlovsdagen ved Grundlovsfesten i Esbjerg talte om tvungen Voldgift og sagde, at det var noget, som jeg ikke vilde vide af, fordi det vilde være til Skade for Arbejderne. Ja, det sagde jeg, og jeg sagde ydermere, at det ogsaa vilde være til Skade for Arbejdsgiverne. Det er nemlig et velkendt Resultat af den tvungne Voldgift i Australien og i Norge, at den bevirker mindre Interesse baade i Arbejderkredse og i Arbejdsgiverkredse. Arbejderne faar mindre Interesse for deres faglige Forhold, Arbejdsgiverne faar mindre Interesse for deres Bedrifter. Den Ting er sikker nok, og det sagde jeg den Dag, og det har jeg sagt mange Gange siden, ogsaa efter at det blev bekendt, at Regeringen omgikkes med Tanker om at løse den daværende

Konflikt ved en foreløbig Lov. Det sidste vidste jeg ikke noget om den Dag, men jeg kan forsikre det ærede Medlem, at dersom jeg havde vidst det, havde jeg udtalt mig til Fordel for den Tanke. Jeg sagde ved Festen i Esbjerg, at jeg haabede eller ønskede, at Konflikten maatte blive løst i Dag eller i Morgen, fordi jeg ikke troede, det var taaleligt for vort Land at fortsætte med den, og jeg vidste ikke noget om Tanken om en foreløbig Lov, men hvis jeg havde gjort det, vilde jeg ubetinget have anbefalet den. Jeg ser nemlig ikke rettere end, at der ikke var Tale om tvungen Voldgift. Thi hvad er tvungen Voldgift? Det er, at man vedtager en Lov om, at i Fremtiden skal faglige Stridigheder løses ved tvungen Voldgift, ved en Voldgiftsdomstol, der er sammensat paa en bestemt Maade. Men noget saadant var der ikke Tale om her. Det var paa Grundlag af en frivillig Overenskomst, en tidligere vedtagen frivillig Voldgift, man vilde løse Spørgsmaalet, og det er og bliver noget helt andet. Der er ikke som af det ærede Medlem Hr. N. Neergaard nævnt nogen Vækst her i Landet for tvungen Voldgift, ikke blandt Arbejderne og heller ikke blandt Arbejdsgiverne. Jeg gad nok vidst, hvor den Vækst skulde ligge. Der er en lille Flok her i Landet, som stadig taler om den tvungne Voldgift og skriver om den; de raaber undertiden højt, og naturligvis høres det ogsaa viden om, men det er Tordenskjolds Soldater; det bliver ikke bedre, fordi de raaber saa højt; Forholdet er i Virkeligheden det, at der i Socialdemokratiet, i den faglige Arbejderbevægelse og blandt Arbejdsgiverne ikke er Grundlag for tvungen Voldgift, og jeg antager for Resten ikke, nogen i denne Sal vilde være med til at gennemføre tvungen Voldgift, almindelig tvungen Voldgift, naar der i de paagældende Organisationer ikke er Stemning derfor.

Jeg vil gerne udtale min Forundring over, at det ærede Medlem Hr. N. Neergaard nu er saa ivrig imod Provisoriet, for den Gang vi havde de rigtige Provisorer, de Estrupske Provisorer, da var det ærede Medlem ikke saa ivrig, da var det ærede Medlem en Bølgedæmper, der søgte at holde den Bevægelse nede, som vilde gaa mod Provisorerne med Fart og Kraft. Jeg husker endnu et Møde, der blev holdt i Kannekestræde, hvor baade det ærede Medlem og jeg var til Stede; det blev holdt i et ob-skurt Danselokale, som kaldtes „Kalkeballen“, tror jeg, og jeg husker, at nogle urolige Venstremænd af det ærede Medlems